

ת"פ 53368/08/16 - מדינת ישראל נגד חוסאם טרביה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 53368-08-16 מדינת ישראל נ' טרבי(עצור
בפיקוח)

לפני כבוד השופט יחיאל ליפשיץ

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

חוסאם טרביה,

באמצעות בא כוחו עו"ד פארס בריק

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, עפ"י הודייתו ובמסגרת הסדר טיעון שכלל את תיקונו של כתב האישום אך לא כלל הסכמות לענין העונש, בעבירות של **ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 335 + 333(א)(1)+25 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**); **פגיעה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 334 (א)(1) + 333 לחוק; **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק; **הפקרה לאחר פגיעה**, לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה [נ"ח] תשכ"א - 1961 (להלן: **פקודת התעבורה**); ו**נהיגה בזמן פסילה**, לפי סעיף 67 לפקודה.

2. על פי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 9.8.16 בסביבות השעה 18:00, נהג הנאשם ברכב בסמוך לביתו שבכפר אבו סנאן וזאת חרף היותו פסול מנהיגה למשך 90 ימים במסגרת ת"פ (תעבורה עכו) 7614-08-15 שניתן בתאריך 4.1.16.

אותה עת, התבצעה פעילות משטרתית סמויה באבו סנאן במטרה לבדוק באם הנאשם ממלא אחר הוראת הפסילה. השוטרים גולדווסר וג. אשר נסעו בניידת סמויה סמוך לבית הנאשם הבחינו בנאשם נוהג בכיוון הנגדי לכיוון נסיעתם וסימנו לנאשם לעצור באמצעות אורות הניידת. האחרון עצר את רכבו כאשר חזית רכבו נמצאת במרחק קצר מחזית הניידת. בשלב זה יצא מהניידת השוטר ג. (להלן גם - השוטר) כשהוא חובש על ראשו כובע משטרה והחל לצעוד לעבר רכב הנאשם, כשבמקביל השוטר גולדווסר נותר בניידת וסימן לנאשם לעצור בעזרת ידו ואף צעק לעברו "משטרה".

משהתקרב השוטר ג. לנאשם ומשהבין האחרון כי מדובר בשוטרים, הוא החל בנסיעה פרועה לאחור בכוונה להימלט מהשוטרים תוך כדי שהשוטר ג. חוסם את דרכו מקדימה והשוטר גולדווסר נוסע עם הניידת כאשר חזית הניידת אל מול חזית הרכב. מיד לאחר מכן, החל הנאשם בנסיעה פרועה קדימה לכיוון השוטר ג. שניצב סמוך לפני הרכב וניסה במקביל להתחמק מרכב הנאשם, אך הנאשם פגע בשוטר ג. עם חזית רכבו והאחרון הוטל על מכסה המנוע. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה ופרועה תוך שהוא מזגזג ימינה ושמאלה למרחק של עשרות מטרים, בזמן שהשוטר ג. שוכב על מכסה המנוע ואוחז במגבי הרכב כדי שלא ליפול. בהמשך, פנה הנאשם ימינה בחדות וכתוצאה מכך נשמטה אחיזתו של השוטר ג. ממכסה המנוע והוא הוטח בעוצמה בכביש ובמדרכה, נחבל ואיבד את הכרתו. הנאשם, אשר ידע כי השוטר ג. נפגע בתאונה לעיל ונחבל, לא עצר את רכבו ולא הושיט עזרה אלא נמלט במהירות מהמקום.

כתוצאה מהתאונה, נגרמו לשוטר ג. חבלות רבות בגופו ובין היתר פצע מדמם בקרקפת, המטומה סביב עין שמאל וכן שפשופים באזורים שונים בגוף. בעקבות כך, הוא הובהל לבית החולים בנהריה שם אושפז למשך 3 ימים.

תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם בן 28, בוגר 12 שנות לימוד, נעדר עבר פלילי שאינו תעבורתי, נשוי ואב לילדה. טרם מעצרו התגורר עם משפחתו באבו סנאן. לאחר סיום לימודיו עבד הנאשם לסירוגין בעבודות מזדמנות ומסר כי לפני כשנתיים נטל חלק בעיסוקים שהביאו אותו לסכסוך עם גורמים עבריינים וכן לידי כך שהוא נורה על ידי אותם גורמים ונפגע ברגליו.

הנאשם לקח אחריות חלקית למעשיו ושירות המבחן ציין כי הוא נוטה להשליך את התנהלותו הבעייתית על גורמים חיצוניים. כך, מסר כי בעת האירוע חשש כי מי שבאו לעצרו הינם עבריינים שביקשו לפגוע בו. יודגש, כי בטיעוני ב"כ הנאשם לעונש הודגש כי הדבר רלוונטי לכל היותר לשלב טרם הזדהו השוטרים ככאלה - בשלב מוקדם למדי של האירוע.

שירות המבחן הוסיף וציין כי הנאשם מתקשה לגלות הבנה מעמיקה לחומרת מעשיו ולפגיעה שגרם לזולת. מדובר במי שגדל במסגרת שלא ידעה להציב לו גבולות ולכן הוא חבר לחברה שולית. טרם מעצרו, היה הנאשם נתון בתהליך של הדרדרות תפקודית ונחשף לחברה עבריינית. לשיטת שירות המבחן מדובר במי שמאופיין בהתנהגות אימפולסיבית, נוקשות מחשבתית, אי יכולת הסתגלות והוא מתקשה לקיים קשרי אמן עם דמויות משמעותיות וגורמי תמיכה וטיפול. בנוסף, הפנה שירות המבחן לקושי של הנאשם בוויסות דחפיו וכן צוין כי מדובר במי שהינו נעדר בשלות רגשית המתקשה בזיהוי מצבי סיכון. זאת ועוד, שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שמאופיין בקווי אישיות תוקפניים והרסניים והינו נעדר גבולות פנימיים. כלל הנתונים לעיל הובילו את שירות המבחן למסקנה כי נשקף מהנאשם סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק. עוד צוין, כי הנאשם יתקשה להפיק תועלת מהליך טיפולי. לנוכח האמור לעיל, לא הובאה כל המלצה טיפולית.

ראיות הצדדים לעונש

4. במסגרת ראיות המאשימה לעונש, הוגש עברו התעבורתי של הנאשם (ת/1); תצלומים של השוטר ג. לאחר האירוע (ת/2) וכן דיסק ועליו 2 קבצים של מצלמות אבטחה שתיעדו חלקים מהאירוע - בקובץ הראשון ניתן לראות את השוטר כשהוא שכוב על מכסה המנוע של רכב הנאשם כאשר האחרון נוסע במהירות; ובקובץ השני ניתן לראות את רכב הנאשם פונה ימינה ואז מוטל השוטר לצד הרכב ונחבט בחוזקה על הארץ (הדיסק סומן ת/3).

בנוסף, העיד השוטר ג.. מדובר בבלש בימ"ר חוף אשר משרת במשטרה משנת 1986. הלה מסר אודות ההתרחשות כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום. עוד מסר אודות החבלות שנגרמו לו ואודות אשפוזו בבית חולים. בעקבות האירוע הוא היה מושבת מעבודה וחזר לעבודה סדירה רק לאחרונה וגם זאת לעבודה משרדית של 5 שעות ביום. השוטר מסר ש"אני מקווה שימצו איתו את מלוא חומרת הדין כי זה מה שמגיע לו".

5. מטעם הנאשם הוגש תיעוד רפואי הנוגע לאירוע שתואר בתסקיר והוא הירי שבוצע לעבר הנאשם בתחילת שנת 2016 (נ/1) ואשר גרם לו לפגיעות באזור מפרק ירך שמאל ובאמה הימנית. מאז, כך נטען, סובל הנאשם מקשיים שונים.

טענות הצדדים לעונש

6. המאשימה נתנה דגש לחומרת מעשיו של הנאשם. מדובר במי שנהג בפסילה ולא ציית להוראות השוטרים לעצור. במקום זאת, החליט להימלט בכל מחיר תוך כדי סיכון השוטרים ופגיעה באחד מהם. הנאשם הגדיל לעשות כאשר נסע כברת דרך משמעותית של עשרות מטרים כאשר השוטר שכוב על מכסה המנוע וגם לאחר שהשוטר נזרק לכביש, הוא לא עצר את רכבו כדי לבדוק מה עלה בגורל השוטר והשאירו שרוע על הכביש. מעשים אלה מלמדים על תעוזה רבה ועל זלזול בוטה בחוק ובנציגיו. המאשימה הבהירה כי הערכים המוגנים בענייננו הינם קדושת חיי האדם, וכן שלמות גופם ובריאותם של גורמי אכיפת החוק בנוסף לשמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי. לנוכח מעשיו של הנאשם, נטען שהפגיעה בערכים אלה הינה במידה גבוהה.

לאחר שהפנתה לפסיקה שלשיטתה תואמת את נסיבות הענין, טענה המאשימה למתחם שנע בין 4 ל 7 שנות מאסר ובאשר לעונש בתוך המתחם, הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה, לשיטתה, תמונה מדאיגה ביותר של מי שנשקפת ממנו רמת סיכון גבוהה להישנות דומה בעתיד. על רקע האמור לעיל, עתרה המאשימה לעונש בתוך המתחם לעיל, מאסר על תנאי, פסילה, פסילה על תנאי, קנס וכן פיצוי לשוטר.

7. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי מבלי להפחית מחומרת האירוע, יש להציגו בהקשר הכולל הנכון והוא שאין מדובר במי שבאופן מכוון ביקש לפגוע בשוטר, אלא - וזה הדבר החשוב - במי שעל רקע הלחץ בו היה נתון אותו רגע, ביקש להימלט מהמקום ותוך כדי הימלטותו פגע בשוטר. ב"כ הנאשם טען כי המתחם לו טענה המאשימה הינו מופרז ומבוסס באופן שגוי על פסיקה בה נדונו נאשמים, לרוב, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בעוד שבענייננו מדובר בהרשעה בעבירות פחותות בחומרתן. לאחר שהפנה למספר מקרים שלשיטתו תואמים את נסיבות הענין, נטען כי מתחם העונש הראוי בענייננו, נע בין 6 ל 18 חודשים.

לגבי העונש בתוך המתחם, ניתן דגש להודיית הנאשם, קבלת האחריות בגין מעשיו ולעובדה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שזהו לו ההליך הפלילי הראשון שמתנהל כנגדו. מאליו יוצא שמדובר במאסרו הראשון. עוד הפנה ב"כ הנאשם למצבו הגופני הרעוע של הנאשם בעקבות הירי שבוצע לכיוונו לפני מספר שנים. אשר על כן, עתר ב"כ הנאשם לעונש מידתי שיהלום הן את נסיבות האירוע והן את נתוני הנאשם, כאשר לעניין רכיב הפיצוי הובאה הסכמת הנאשם לכך כי הסכום שהופקד בקופת בית המשפט בהקשר לתנאי שחרורו ישמש כפיצוי לטובת המתלונן בסיומו של ההליך.

8. בדברו בטרם גזר הדין, הדגיש הנאשם כי האירוע לא היה מכוון ולא היה לו כל רצון לפגוע בשוטר. הנאשם הכיר בטעותו ובכך שיאלץ לשלם מחיר של מאסר בגין טעות זו. לכן, ביקש הנאשם את התחשבות ביהמ"ש.

דין ומסקנות

9. אין מחלוקת אודות חומרת מעשיו של הנאשם. די לצפות בסרטוני מצלמות האבטחה אשר מתעדים שני קטעים באירוע - האחד, של נהיגת הנאשם את רכבו כאשר השוטר ג. שכוב על מכסה המנוע; והשני, של רכב הנאשם פונה ימינה וכתוצאה מכך הוטח השוטר לארץ כשהנאשם ממשיך בנסיעה - כדי ללמוד על חומרת האירוע. מדובר באירוע חמור ביותר אף אלמלא היה ג. שוטר וחומרתו רק מודגשת לנוכח היות האחרון שוטר, שכן הדבר מלמד על כך שהנאשם לא היסס מלהפר ברגל גסה את הנחיות השוטרים ולהביא לפגיעה פיזית באחד מהם, פגיעה שמבלי להקל ראש בתוצאותיה, יכולה היתה להסתיים אף באופן חמור יותר.

בע"פ 1535/06 מ"י נ' לוי, 7.6.06 צוין בהקשר זה כי:

"... המשיב חטא בנהיגה פרועה ומופקרת שיש בה להסביר מדוע פשה בקרבנו נגע תאונות הדרכים, עד שכמעט ולא חולף יום מבלי שננגע זה גובה את מחירו בחיי אדם, בפגיעתם של רבים, ובגרימת חיי סבל להם ולבני משפחותיהם. ומאחר והערעורים הרבים בפנינו למדונו כי תופעה זו של נהגים הנמלטים מפני שוטרים שוב אינה עוד נחלתם של מעטים בלבד, אלא של רבים שחלקם עושה זאת במפגיע ותוך קריאת תיגר על שלטון החוק, הנחינו את הערכאות הדיוניות להחמיר בענישה כדי לגמול לעבריינים על רוע מעלליהם, מחד, וכדי לשגר מסר מרתיע לעבריינים-בכוח...".

עוד אפנה לאמור ברע"פ 965/10 אגא נ' מ"י, 21.7.10 שם צוין כי:

"התופעה של סירוב נהגים לציית להוראות שוטרים, ובריחה מאנשי החוק תוך כדי נסיעה פרועה ומסוכנת ברכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מדאיגים, על כן בתי המשפט צריכים להכביד את ידיהם ולהציב בפני עבריינים אלו קיר ברזל בדמות אפס סובלנות. לא ניתן לתופעה חמורה ומסוכנת זו להמשיך ולהתפשט והמסר חייב להיות חד וברור - מי שיבצע מעשים מעין אלו יורחק מן החברה לזמן ממושך.

התפרעות בכבישים וזלזול בנציגי החוק לא תעבור בשתיקה. מערכת אכיפת החוק החל מן המשטרה וכלה בבתי המשפט לא תעמוד מנגד. העבריינים ישלמו מחיר כבד על מעשיהם למען יראו וייראו".

10. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם השמירה על חיי האדם וגופו; וכן שמירת שלטון החוק וההגנה על גורמי אכיפת החוק. נוסף על כך, נפגעו הערכים הנוגעים לעבירות התעבורה והשמירה על המשתמשים בדרך - הן בהקשר לכך שהנאשם נהג כשהוא נמצא בפסילה והן בהקשר לעבירת ההפקרה. הפגיעה בערכים אלה הינה ברמה בינונית - גבוהה.

11. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה, הפנו הצדדים לפסיקה מגוונת. אתייחס לחלק מהפסיקה אליה הפנו הצדדים. בחרתי שלא להתייחס לפסקי דין שנתונייהם העובדתיים היו רחוקים מעניינינו מרחק רב או שהביאו הסדרי טיעון "סגורים".

מחד, הפנתה המאשימה לפסקי הדין הבאים:

ת.פ. (מחוזי חיפה) 50509-01-11 מ"י נ' **גנאים**, 2.4.12 שם נדון עניינו של מי שנהג ברכב בפסילה. לאחר שעוכב על ידי שוטרים ובעת שדלתו היתה פתוחה החל בנסיעה פרועה לאחור דבר שגרם לפגיעה בשוטר שעמד לצד הרכב לנפילתו ולגרירתו מספר מטרים. לאחר מכן נמלט בנסיעה פרועה. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת הפקרה, חבלה בכוונה מחמירה, נהיגה בפסילה ועבירות נלוות אחרות (הפרעה לשוטר וכו'). בית המשפט גזר על הנאשם (שנשא לחובתו עבר פלילי) 4 שנות מאסר וכן רכיבי ענישה נוספים.

בע"פ 2410/04 מ"י נ' **אבולקיעאן**, 11.11.04 נדון עניינו של מי שנמלט ברכב מכוח משטרתי שרדף אחריו. בשלב מסוים תנאי הדרך חייבו אותו לעצור ואז זינקו לעבר הרכב שני שוטרים אולם המשיב המשיך בנסיעה תוך שהוא גורר עמו את השוטרים שאחד מהם נחבל בכף רגלו לאחר שאחד מגלגלי הרכב פגעו בו. בית המשפט בערכאה הדיונית גזר על המשיב (שהודה במיוחס לו) 24 חודשי מאסר ובית המשפט העליון החמיר בעונשו ל 4 שנות מאסר.

בע"פ 1122/15 מ"י נ' **אבו בלאל**, 23.6.16 נדון עניינו של מי שנכנס למונית אשר נהגה הותר את המפתח במתנע, התניע את הרכב והחל בנסיעה כאשר בעל המונית מנסה לעצרו בעודו תלוי בצד הרכב כאשר הדלת פתוחה. המשיב נסע במהירות גבוהה נכנס לצומת והתנגש ברכב אחר. כתוצאה מכך הוטח גופו של בעל המונית לכביש והוא נפצע באופן קשה ביותר - נגרמה לו חבלת ראש קשה שהצריכה אשפוז ממושך בבית לוינסטיין ונקבעה לו נכות בשיעור של 100% בהקשר לתפקודו הפיזי המנטלי והנפשי. בית המשפט המחוזי גזר על המשיב (הודה במיוחס לו, לחובתו עבר פלילי עשיר) 7 שנות מאסר וכן הפעיל בחפיפה עונשי מאסר על תנאי שהיו תלויים כנגדו. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והורה על הפעלה במצטבר של עונשי המאסר על תנאי.

מנגד, הציג ב"כ הנאשם את הפסיקה הבאה:

בע"פ 729/15 **שובל נ' מ"י**, 2.7.15, נדון עניינו של נהג מונית שנהג בפסילה ותוך בדיקת מסמכיו החל בנסיעה קדימה תוך שהוא פוגע בשוטר שרשם לו דו"ח וגרם לו לשבר בקרסול ונזקים נוספים. הנאשם זוכה מעבירה של חבלה בכוונה מחמירה והורשע בעבירות הפקרה, נהיגה בפסילה והפרעה לשוטר. בית המשפט בערכאה הדיונית גזר על הנאשם (בן 70 נעדר עבר פלילי וסובל מבעיות רפואיות) 7 חודשי מאסר. בית המשפט העליון לא התערב בעונש זה.

בע"פ 6019/09 **קילאני נ' מ"י**, 18.3.10 נדון עניינו של מי שעצר בצומת בו בוצעה פעילות משטרתית לאיתור שוהים בלתי חוקיים ואז החל בנסיעה לעבר שוטרים ששהו במקום, השוטר שעמד סמוך לרכב הנאשם קפץ הצידה במטרה להימנע מפגיעה אולם דופן הרכב פגעה ברגלו של השוטר, הוא נפל ונחבל תוך שהנאשם המשיך בנסיעה ונמלט מהמקום. בגין כך הורשע הנאשם בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונגזרו עליו (לאחר ניהול הוכחות, לחובתו עבר פלילי עשיר) 24 חודשי מאסר וכן רכיבי ענישה נוספים.

בע"פ 5492/11 **אלרחמן נ' מ"י**, 5.8.12 נדון עניינו של מי שנהג ברכב גנוב ופרץ מחסום משטרתית תוך שהוא מנסה לפגוע באחד השוטרים. לאחר מכן ברח בנסיעה פרועה. המערער הורשע בעבירות של גניבת רכב, חבלה בכוונה מחמירה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועוד. בית המשפט בערכאה הדיונית הטיל עליו, לאחר ניהול הוכחות, 24 חודשי מאסר וכן רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט העליון לא התערב בכך.

12. ניתן לראות כי הפסיקה במקרים לעיל הינה מגוונת. ב"כ הנאשם הפנה לכך כי מרשו הורשע "רק" (בהקשר לעבירות האלימות) בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות וניסיון חבלה חמורה בנסיבות מחמירות; בעוד שבחלק מהמקרים לעיל הורשעו הנאשמים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. אכן, יש ליתן משקל להבדל זה אך איני סבור שמדובר בהבדל של "שמיים וארץ" אלא בהבדל שיש לו משקל מסוים אך לא מעבר לכך - החשוב לעניינו הינן העובדות הרלוונטיות.

13. בחינת המקרים מעלה כי הפרמטרים שיש לשקול הינם אלה: האם הנאשם נהג בפסילה אם לאו; נסיבות הקונקריות של אירוע הפגיעה - האם פגיעה חזיתית או בצד הרכב (בדלת או דריסת הרגל של הולך הרגל באמצעות גלגל הרכב); האם מדובר בפגיעה "נקודתית" או שמא מדובר היה (כבמקרה) באירוע ממושך באופן יחסי בו "נתלה" הולך הרגל על מכסה המנוע כשהוא מנסה "לאחוז בחייו"; מהן נסיבות הנפילה והאם הנאשם עצר את רכבו כדי לוודא מה מהות הפגיעה (ובמילים אחרות, האם האירוע כולל עבירת הפקרה אם לאו); מה היקף הפגיעה שנגרמה להולך הרגל; מיהותו של הולך הרגל (ובמילים אחרות, האם מדובר בשוטר אם לאו); וכו'.

14. בעניינו, מדובר היה במי שנהג בזמן פסילה ולאחר שקיבל הוראה משני שוטרים לעצור החל בנסיעה פרועה כאשר אחד מהם תלוי/שוכב על מכסה המנוע של רכבו. במקום להתעשת ולעצור בבטחה את רכבו (ולו כדי שהשוטר יוכל לרדת בבטחה מהרכב) הוא המשיך בנסיעה למרחק של מאות מטרים ואז, תוך כדי פניה, הוטח השוטר ארצה. באופן יחסי - יחסי בלבד (!) - הפגיעות שנגרמו לשוטר היו קלות. הוא "רק" התעלף נחבל בחלקים שונים של גופו, "נוטרל" מעבודה למשך חודשים ארוכים ורק לאחרונה שב באופן חלקי לעבודה סדירה.

יחד עם זאת, רק כפסע (והרבה מזל) היה שאירוע זה יסתיים בפגיעת ראש קשה, על כל המשמעויות הנובעות מכך. הנאשם אף לא האט או עצר כדי לבדוק מה ארע לשוטר והמשיך בנסיעה ובכך גם עבר עבירת הפקרה. משכך, מרבית הפרמטרים שצוינו לעיל מתקיימים ועומדים לחובת הנאשם.

15. לנוכח האמור לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 2 ל 5 שנות מאסר.

16. לעניין העונש שיושת על הנאשם בתוך המתחם, יש להביא בחשבון את הנסיבות והנתונים (רשימה פתוחה) הקבועים בס' 40 יא', המונה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (שרובן נסיבות אישיות הנוגעות לנאשם, אך לא רק).

בהקשר זה, יש להביא לזכות הנאשם את הנתונים הבאים:

ראשית, הודייתו בפתח משפטו וקבלת האחריות על מעשיו. הנאשם אכן כשל במעשיו אך היטיב לעשות כאשר נטל אחריות על מעשיו - הן מתוך ניסיון למזער את נזקיו אך גם, כך יש לקוות, מתוך נטילת אחריות של ממש. יש להניח כי אלמלא הודית הנאשם בטרם נשמעו ראיות, היה עונשו כבד יותר.

שנית, מדובר במי שהינו נעדר כל עבר פלילי (למעט תעבורתי). משכך, תהיה זו הפעם הראשונה (ויש לקוות גם האחרונה) בה הוא ידון למאסר. סבורני כי במצבים שכאלה עצם השתת המאסר (בגבולות הסביר כמובן) היא החשובה בעוד שהטלת מאסר לתקופה ממושכת (מדי) עשויה להוביל להשפעות שליליות. אפנה בהקשר זה לאמור בדו"ח וועדת דורנר (הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים), עמ' 26 והמובאות שם בהקשר להשפעותיו השליליות של מאסר בפועל, במיוחד על מי שלא ריצה מעולם מאסר.

מנגד, נתתי את הדעת לתסקיר שירות המבחן. מדובר בתסקיר שלכל הדעות הינו שלילי ביותר. שירות המבחן התרשם מהנאשם באופן שלילי וחיווה דעתו כי עובר למעצרו הוא היה נתון בתהליך של הדרדרות תפקודית ונחשף לחברה עבריינית. עוד התרשם שירות המבחן כי מדובר במי שמאופיין בהתנהגות אימפולסיבית ונעדר בשלות רגשית. יש לקוות כי הנאשם - בעזרת שב"ס - ישכיל להשתלב בתהליך טיפולי מתאים.

17. מכלול השיקולים, לכאן ולכאן, הביא אותי לקביעת רכיבי הענישה הבאים:

2.5 שנות מאסר (30 חודשי מאסר), וזאת בניכוי ימי מעצרו, מתאריך 9.8.16 ועד 24.11.16.

מאסר לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

מאסר לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה; הפקרה לאחר פגיעה; או סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מפרק ט' סימן ג' לחוק העונשין (שם הסימן - תקיפת שוטרים).

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 שנים מיום שחרורו ממאסר. עיון בנט המשפט מעלה כי מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיונו - גם אם פקע תוקפו - במזכירות בית המשפט, ואם אין בידו רישיון נהיגה, עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

פיצוי למתלונן - מר מנדי ג., בסכום של 25,000 ₪, באמצעות המרכז לגביית קנסות או המזכירות. המאשימה תעביר לידי המזכירות פרטי המתלונן.

כמו כן, על פי הסכמת הנאשם ישמש הסכום אותו הפקיד הנאשם (10,000 ₪) במסגרת הליכי המעצר לטובת תשלום הפיצוי. לכן, לאחר תחילת ריצוי המאסר תדאג המזכירות להעברת הסכום למרכז לגביית קנסות על חשבון הפיצוי.

היתרה, בסכום של 15,000 ₪, תשולם ב 15 תשלומים שווים ורצופים, וזאת החל מתאריך 1.5.17 ובתחילת כל חודש עוקב.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון בתאריך 10.4.17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

תנאי המעצר באיזוק בהם היה נתון הנאשם עד כה, ימשיכו לחול עד להתייצבותו לתחילת ריצוי עונשו.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשב"ס וכן לממונה על הפיקוח האלק'.

תשומת לב המזכירות להנחייתי לעיל לעניין העברת הסכום המופקד בתיק המ"ת לטובת תשלום הפיצויים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"א אדר תשע"ז, 09 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.